



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo-//nis Episcopi Hal-//berstattensis De
Chri//stianarum rerum memoria li-//bri decem**

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1531

VD16 H 224

De Iustino apostata. Cap. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29805

HAYMO DE CHRISTIA.

tis cunctorꝝ crucis apparuit signū. Quo attoniti miraculo, plurimi Christo crediderunt. Hic etiā Iulianus ad cumulum nequitiae summę contra deum, in signe Christi simulacrum, quod apud Cæsaream mulier à sanguinis liberata profluvio collocauerat, satis impudēter deponit, suamq; eodem loco collocat imaginē, quæ igne de cælo cadente postmodū fulminata est, caput cum ceruice vna in terra est deiectum. Reliqua pars hæctenus ad iudiciū fulminis reseruatur. Tunc vero Pagani imaginē Chri cōfregerunt, quā postmodū Christiani recolligentes, recōdiderunt in ecclesiā.

EX CONCILIO apud Alexandriā,

Caput IX.

INterea cōgregatis apud Alexandriam paucis numero confessoribus, licet fidei merito multis, ad sedandas hæreticorꝝ procellas tractatur, quibusdam eorum ad rigorem ecclesiæ dicentibus: non debere eos recipi in sacerdotium qui se vtcunq; contagione hæretica maculauerunt, alijs vero ad cōpassionem promulgantibus, non debere negari aditum ab iurato errore perfidię redeuntibus. Additur quoq; in illo concilij decreto, plenior de spiritu sancto disputatio, vt eiusdem substantiæ ac deitatis cuius pater & filius crederetur, nec quicquam prorsus in trinitate aut creatum, aut inferius, posteriùsve diceretur, sed de differentia substantiarū & subsistentiarum sermo eis p scripturas motus est, quas Græci vsias & hypostasēs vocant. Quidam dicebant substantiā & subsistentiā vnū videri, quia tres substantias non dicimus in deo, nec tres subsistentias dicere debeamus. Alij vero qui

RERVM MEMO. LIB IX.

bus lōge aliud substātia quā subfistētia videbat, dicebant, quia substantia ipsa rei alicuius naturā rationemq; qua cōstet, designet: subfistētia aut vniuscuiusque personæ, hoc ipsum qd extat & subfistit, ostēdat.

HAERESIS Sabellij breuiter adnotata. Cap. X.

IDeoq; propter Sabellij hæresim confundentis personas & dicentis, quia idem deus quando vult, pater est, quando vult, filius est, quādo vult, spiritus sanctus, tres subfistencias esse cōfitendas, quod quasi tres subfistentes personas signare viderētur, ne suspicionem daremus tanquā illius fidei sectatores, qui trinitatē in nominibus tantū, & non in rebus ac subfistētiis confitentur. Sed de incarnatione dñi comprehensum est, quia corpus quod susceperat dñs, nō sine sensu, neq; sine anima suscepisset. Quibus caute moderatēq; compositis, soluto concilio, Eusebius vir illustris potens in verbo doctrinæ, orientem circuit atq; Italiam: & illius circumferens decreta, singulas quasq; ecclesias ad sanitatem rectæ fidei reuocat, idem moliēte Pictauiensi episcopo Hilario, viro naturaliter erudito, & commodissimo ad persuadēdum, cuius multa extant opuscula & libri de fide nobiliter editi contra versutias hæreticorum. Interea Iulianus imperator contra Persas pugnaturus litat Apollini, poscens responsa, nec suscipit. Percontati dæmones de causa silentij, aiunt, sepulchrum Babilæ martyris prope positum impedire. Tunc ille venire Galilæos (hoc enim nomine nostros solitos erat appellare) & auferre sepulchrum martyris iubet. Conueniuntq; nostri psal-